

Wójt wydał – w trybie art. 26 ustawy o odpadach – decyzję nakazującą usunięcie z terenu odpadów o kodzie 17 02 04*, a konkretniej drewnianych podkładów kolejowych. Jednak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie – za Skarżącym – zwrócił uwagę na konieczność uwzględnienia przy tego typu orzeczeniu postanowień rozporządzenia REACH.

Sąd przywołał art. 67 oraz załącznik XVII „Ograniczenia dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, preparatów i wyrobów” rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93. Wskazał przy tym, że przepisy rozporządzenia REACH dotyczą stosowania substancji chemicznych – a rejestracja danej substancji w systemie REACH nie oznacza, że substancja ta automatycznie przestaje być odpadem; równocześnie rejestracja substancji w systemie REACH nie wyklucza możliwości stosowania przepisów z zakresu gospodarki odpadami.

Stosownie do art. 67 ust. 1 rozporządzenia REACH, substancja w postaci własnej, jako składnik mieszaniny lub w wyrobie, w stosunku do której w załączniku XVII zostało określone ograniczenie, nie może być produkowana, wprowadzana do obrotu lub stosowana, chyba że spełnione są warunki tego ograniczenia. Zgodnie z treścią pkt. 31 ust. 3 załącznika nr XVII do rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 552/2009 drewno impregnowane (m.in. substancjami takimi jak kreozot czy olej kreozotowy), nie jest używane: wewnątrz budynków, niezależnie od ich przeznaczenia, w zabawkach, na placach zabaw, w parkach, ogrodach oraz otwartych obiektach rekreacyjnych i wypoczynkowych w przypadku, gdy istnieje ryzyko częstego kontaktu ze skórą, w produkcji mebli ogrodowych, takich jak stoły piknikowe, do produkcji i stosowania oraz wszelkiej ponownej obróbki: pojemników przeznaczonych do stosowania w uprawach, opakowań, które mogą wejść w kontakt z surowcami, półproduktami lub wyrobami gotowymi przeznaczonymi do konsumpcji przez ludzi i/lub zwierzęta, innych materiałów mogących zanieczyścić wyżej wymienione wyroby.

Z treści powyższych regulacji w ocenie Sądu jednoznacznie wynika, że drewno impregnowane substancjami wymienionymi w pkt. 31 załącznika nr XVII nie może być wykorzystane do zastosowania w parkach, ogrodach oraz innych terenach rekreacyjnych i wypoczynkowych w przypadku, gdy istnieje ryzyko częstego kontaktu ze skórą.

Według WSA postępowanie przeprowadzone przez organy w omawianej sprawie było niewystarczające, ponieważ nie doprowadziło do wyjaśnienia istotnych dla sprawy kwestii. Przede wszystkim zdaniem Sądu nie było w pełni jasne, czy organy stosowały w sprawie art. 67 rozporządzenia REACH. Ponadto w jego ocenie poczynione wywody zdawały się wskazywać, że uznają one za zasadne zastosowanie w sprawie tego przepisu – jednakże, pomimo tego, że podkłady drewniane były poddane obróbce przed dniem 31 grudnia 2002 r., to organy uznawały, iż drewno takie nie może pozostawać w obrocie, ponieważ w niniejszym przypadku istniało ryzyko częstego kontaktu ze skórą. Twierdzenia te nie były jednak poparte żadnymi konkretnymi dowodami, a organy nawet ich nie uprawdopodobniły – orzekł Sąd.

W konsekwencji WSA stwierdził, że organ ponownie rozpoznając sprawę powinien w pierwszej kolejności ustalić, kiedy przedmiotowe podkłady zastały poddane obróbce, a jeżeli miało to miejsce przed 31 grudnia 2002 r., to rozważyć, czy istnieje ryzyko częstego kontaktu ze skórą – uzasadniając zajęte stanowisko.

Nakazanie usunięcia odpadów a rozporządzenie REACH

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 19, marzec 2021 03:51

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1206

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 25 lutego 2021 r., II SA/Ol 19/21

Źródło: [CBOSA](#)